

sotajoukoille linnoitusalueella

Helsinki, 3 p:nä kesäk. 1918.

Suomen Senaatin nyttemmin hyväksyttyä ero-hakemukseni, luovutan minä täten Suomenlinnan Komendantti-toimeni vanhimmalle upseerille, eversti M u n c k' i l l e.

Ylipäällikön Kenraali M a n n e r h e i m i n erotessa, mynnettiin ero myöskin muille, Suomen kansan sotajoukon johtajille vapaus-sodan aikana. Myös minä tandoan, täytettyäni velvollisuuteni, vetäytyä ta-kaisin siihen toimeen, jonka jätin, kun ensimmäinen sotahuuto kaikui. Mut-ta ennenkuin jätän linnoituksen ja sen alueen sotajoukkojen komennon, on mieluinen velvollisuuteni lausua Helsingin ja Viaperin upseereille, alapäällikkökunnalle sekä miehistölle kiitosoni ja jäähyväis-tervehdyk-seni. Osan näistä urhoollisista joukoista olen minä ihailulla nähnyt kul-kevan kullemaa ja vaaraa kohti. Mainitsen Valkokaartin, jonka valolle vi-hitty nimi ei konsanaan kuole. Mainitsen Kaartin, jääkärirykmentin, joka kantaa 27, jääkäripataljoonan kunnian verhoamaa lippua, tämän pataljoonan, jonka tarinao on tulikirjaimilla piirretty Suomen aikakirjoihin. Mainit-sen Karjalan Kaartin, jonka taistelu kotiseudun puolesta loistaa voiton katoamattomassa lhanuudessa, ja lopuksi Uudenmaan rakuunat, urotöitten ja kunnian kenttä-harmaat ratsumiehet, jotka vuodattivat verensä, kärsivät vilua ja nälkää, mutta aina ilolla iskivät eri taistelukentillä.

Ylpeydellä olen minä nähnyt nämä joukot, mutta en ole ollut vä-hemmän ylpeä pääkaupungin ensimmäisestä turvasta, Helsingin Jääkäripri-kaadista, joka heti, kun mahdollista oli uhraavaisuudella antautui soti-laan kovaan, mutta pyhään tehtävään, ja joka nyt miltei kuten taikatempul-la muutaman viikon harjoitettuaan, esiinty jo hyvänä joukkona, sekä soti-laalliseen voimaan, että harjaantumiseen nähden.

Tervehdin Teitä, sotilaat, kiitollisuudella ja kunnioituksella, vapaussodan päätettyä, otan eron siitä päällikkyydestä, joka minulla on ollut, Suomenlinnan alueella.

Olen vakuutettu siitä, että jos sota taasen leimua isi porttien-
me edessä, ne, hualimatta siitä mitä kieltä puhutte, tulette antamaan vi-
holliselle saman tosi-suomalaisen vastauksen, niin tykillä kuin kivääril-
lä, kuin hän sai osakseen tämän sotaretken aikana.

Suomenlinnan linnoitukset tulevat, sen toivon, olemaan pääkau-
pungin ja Teidän turvanne. Sen meri- ja maa-varustukset ovat Europan vah-
vimpia, ne voivat ilman lisäkkeitä tarjota turvaa tälle kauniille kau-
pungille ja sen asukkaille.

Helsingin linnavaen sotilaat, Te tulette säilyttämään monen
muiston sodan ajoilta pyhänä; Pyydän ettette unhotta että isänmaarakka-
us ja järjesty^s -miehidat yhdisti; alkää unhottako, että ne myös eteenkin-
päin ovat välttämättömät, ilman niitä ei sotajoukko voi olla olemassa.

Minä tahdon kiittää myös esikunta-päällikköäni ja kaikkia nii-
tä jänteviä miehiä, jotka levottomana aikana asettuivat rinnalleni yhä-
teiskuntaa suojelemaan. Olen kiitollinen myös pääkaupungin asukkaille,
jotka ymmärryksellä alistuivat sota-ajan koviin määräyksiin.

K e n r a a l i m a j u r i , E K E S Ö F.